

Слово на Старозагорския митрополит Киприан при опелото на протопсалт доц. Димитър Димитров

Ваши Преосвещения,

Боголюбиви отци,

Опечалено семейство,

Скъпи в Господа братя и сестри,

Със скръбни сърца, но и с неизменна вяра във Възкресението на Христа Спасителя, което е залог за възкресение и живот вечен и за онези, които са Христови, изпращаме в днешния ден една от най-ярките личности в живота на светата ни Православна църква – протопсалт доцент Димитър Димитров.

Изпращаме го тук, в храма, на който той отдаде може би най-много от своите сили и от щедро даруваните му от Бога таланти, дирижирайки повече от

четири десетилетия хора на Патриаршеския катедрален ставропигиален храм-паметник „Свети Александър Невски“. Храмът, чиито богослужби бяха украсявани толкова дълго от Патриаршеския акапелен хор, ръководен от маестро Димитров, в днешния ден отдава последна почит на своя вдъхновен и всеотдаен диригент. На човека, който допринесе толкова много не само за богослужебния живот в този свят Божи дом, но – като музикоучител и преподавател на стотици и хиляди църковни псалти и студенти по богословие – дал своя принос и към цялата ни света Църква. Защото храмът и Църквата, това сме всички ние – духовенство и Божи народ, в единство и единомислие, споделяйки днес скръбта за скъпия на сърцата ни събрат, Божия раб Димитър, прекланяйки се пред светлия му образ, с жива надежда, че Господ Бог ще го приеме при Себе Си, в Своето вечно Царство на светлината, и ще му въздаде щедро за всички негови трудове в прослава на Неговото свято име.

Житейският и творческият път на маестро Димитров ще останат завинаги образец и пример за всички нас. Той излъчваше онази светлина, радост и благодарност, които са присъщи само на хората, които са истински Христови, които живеят в благодарение към Бога и в дълбоко осъзната радост от общението – с Него и със своя ближен. Пословичната му скромност и незлобивост, отсъствието на всякакво осъждане на другите и готовността му всеотдайно да помага и допринася винаги с каквото може завършват образа на човека и християнина Димитър Димитров. А неговият безспорен богодаруван талант, високият му професионализъм, прецизността и педантичността във всяко нещо, с което той беше ангажиран през целия си дълъг творчески път, бяха на свой ред основните отличителни черти на музикоучителя и протопсалта Димитър Димитров. С това ярко и неповторимо съчетаване на дълбока човечност и висок професионализъм, на автентична християнска добродетелност и всеотдайност в многобройните си и многоплодни трудове на Божията нива той ще остане завинаги в паметта на Църквата и в нашите сърца.

В тези дни на дълбока тъга и покруса поради отшествието му от нас ние сме заедно с неговото семейство и особено с неговия роден брат, Светейшия Български патриарх и Софийски митрополит Неофит. Споделяме болката и скръбта им и заедно с тях молим Човеколюбеца Бог, Който е Подателят на живота и в Когото всички са живи, да приеме в Отеческите Си обятия Своя верен и праведен раб Димитър, като му прости всяко волно и неволно съгрешение и го настани там, дето няма нито болка, нито печал или въздишка, а само светлина и радост, и живот безкраен. Със Своята

божествена любов да възнагради любовта му към Него и към всички нас и да му дарува Своего спасение.

Бог да прости и упокои при Себе Си Димитър протопсалт, а нас за помилва!

Вечна и блажена да бъде паметта му!

† Старозагорски митрополит КИПРИАН

bg-patriarshia.bg